

снѣзи доблестъ, тържеството размѣсено съ жалость, честолюбіето да навивашъ благородны съперници и сѣждѣніето да ги глѣдашъ навиты! Но вий не разумѣвате тѣзи ми думы.

— Туй ере е превѣходно, повтаряше Салустій, защото въ тѣзи минута единъ робъ славенъ за искуството си разрѣзваше печеното ере, а музыката распѣваше пріятны пѣсни.

— Готвачътъ ти да не е Сициліецъ? попыта Панса.

— Да, Сиракузанинъ,

— Да играйми на него на свършване на сѣко ѣстѣе, рече Клодій.

Таквази игра е безъ сумнѣніе предпочителна отъ римскитѣ, въ които хвърлятъ челоуѣци на звѣроветъ, но азъ перискувамъ моя Сициліецъ, нито имашъ ты нѣщо драгоцѣнно срѣщо такъвзи рискъ.

— Имамъ моята Филлида, прекрасната ми играчка.

— Азъ не търгувамъ съ хора, отговори гъркътъ, хладнокрѣвно като си оправяше вѣнеца на главата.

Свирачитѣ и пѣвцитѣ въ предверіето запѣхъ по-пріятны мелодіи и даже по-величественны като наченяхъ отъ Хораціевата ода „Pers'cus o li“ назначена споредъ тѣхъ само за пиршество, което колкото и да са види великолѣпно, бѣше твърдѣ просто особено поради малкото средство къмъ роскошество въ онѣзи епоха. Ний присѣдствуваме сега на частна а не на господарска вечеря, въ дома на богатъ частенъ челоуѣкъ, а не на императоръ или на сенаторъ.

— О, добрыйтъ старецъ Хорацій! извика жалостно Салустій. Не казвамъ че той дѣ възпѣваше пироветъ и момитѣ, но не стига днешнытъ ни поеты.

— Фулвія, на примѣръ, забѣлжи Клодій.

Наистина, Фулвія, безсмъртныя! повтори *сликата*.

— Че дѣ оставате Спурина и Гая Муція, които написахъ три епическы поемы въ разстояніе на една година! Туй нито Хорацій нито Виргилій можеше да го направи, рече Лепидъ. Древнитѣ тѣзи поеты сбъркахъ защото подражавахъ на скулптурата намѣсто живописа. За друго нищо тѣ не мысляхъ освѣпъ за безискуственността и за спокойствіето. Но ний, по-подирѣшнытъ, осѣщамы я огънь и страсть, и дѣятелность, не задривамы нито минута, подражавамы на цвѣтоветъ на живота, на произведеніята на живописа. Безсмъртныя Фулвіе!

— Наистина! попыта Салустій, прочетохте ли новата ода на Спурина, която написа въ честь на нашата Египетска Изида? Тя е превѣходна, пълна съ религіозна фантазія.

— Види са че тѣзи Изида е най обичното божество на Помпея.